

La catedral de Tortosa, plena a vessar, va acomiadar ahir al migdia el poeta ebrenc Gerard Vergés. FOTO: JOAN REVILLAS

REPORTATGE | Creu de Sant Jordi l'any 1997 i Medalla d'Or de la ciutat de Tortosa el 2009

‘Vergés ha deixat llum escrita’

La família i la societat civil ebrenc acomiaden en una catedral de Tortosa plena a vessar l'il·lustre poeta Gerard Vergés, mort la Diada de Sant Jordi als 83 anys

A. CARALT

Un dels molts néts de Gerard Vergés fou l'escollit per pronunciar les últimes paraules del funeral celebrat ahir a la catedral de Santa Maria de Tortosa per acomiadar el seu avi i referent poètic a les Terres de l'Ebre.

Amb veu serena va llegir, davant de centenars de persones, el breu poema de Vergés 'Maig d'amor'. I, abans de tornar al seu seient, amb un fil de veu es va voler acomiadar del seu avi, i, sense pretendre-ho, ho va fer en nom de la família, de Tortosa i de les Terres de l'Ebre. «Gràcies iaio».

Isaïes Riba, vicari de l'església de Sant Blai de Tortosa, acompanyat de tres sacerdots més, va oficiar el funeral ahir al migdia, en una catedral plena a vessar. Fou l'encarregat d'oferir una breu semblança del poeta, escriptor, assagista i traductor de l'obra de Shakespeare. «La marxa del germà Gerard és una gran pèrdua per Tortosa. És un home que ens ha deixat una profunda petjada, molta llum escrita».

Minuts abans de les dotze del migdia, el fèretre arribà a la plaça de la Cinta acompanyat per la seva nombrosa família i davant l'expectació de nombrosos mitjans de comunicació.

El conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell, ahir en el moment de donar el condol a la família. FOTO: JOAN REVILLAS

A l'interior del temple, esperaven representants polítics, amics i companys de professió i molts ciutadans anònims.

Entre els primers, el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, l'alcalde de Tortosa, Ferran Bel, i el delegat del Govern a les Terres de l'Ebre, Xavier Pallarès. El titular de Cultura va expressar el condol a la família en nom del govern tot qualificant el poeta com «un dels grans homes de lletres i humanistes del país».

Molt a prop s'asseia Jesús Massip, historiador, poeta i amic personal de Vergés amb qui va fun-

dar la revista *Geminis* l'any 1952. «El nostre país no deixa de ser una mica centralista i els escriptors són els que hi ha a Barcelona i la resta som els ajudants. A

vegades sembla que per ser alguna cosa cal que passis per la capital», lamentà. Amb tot, Vergés va tenir «una mica de sort» i va aconseguir fer-se un bon lloc en l'àmbit de les lletres universals, afegí emocionat.

Un segon amic personal de Vergés, Manel Ollé, va llegir dos fragments del poemari de l'autor a l'altar major de la catedral, versos de *L'ombra rogenca de la lloba* (premi Carles Riba el 1981) i del *Testament poètic*. Tampoc van faltar a la cita amics i companys de professió com l'escriptor i biògraf de Vergés Emigdi Subirats i l'editor ebrenc Emili Rosales, entre altres.

L'ofici va finalitzar amb l'acompanyament musical de la cantant Montse Castellà i el grup Riu en So en el moment del condol.

Homenatges

Tot i admetre que era prematur parlar-ne, Mascarell avançà, un cop finalitzat l'ofici, que la Generalitat parlarà amb la família, la ciutat i el món acadèmic per retre un homenatge al poeta, Creu de Sant Jordi l'any 1997 i Medalla d'Or de la ciutat de Tortosa el 2009. D'altra banda, la Fira del Llibre Ebrenc-Litterarum de Móra d'Ebre li retrà un primer homenatge aquesta primavera.

‘Hem dit adéu a un dels grans homes de lletres i dels més grans humanistes del nostre país’

Ferran Mascarell
Conseller de Cultura